

Sygn. akt V U 298/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 stycznia 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 298/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 19 stycznia 2016r. – znak (...) - odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury Z. C. na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

W uzasadnieniu decyzji wskazano , że wskaźnik podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób – zgodnie z przepisem art. 110a ustawy emerytalnej –tj. z wybranych 20 lat kalendarzowych 1970-1990, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury wynosi 207,83% i jest niższy niż 250%. Ponadto brak podstaw do ustalenia podstawy wymiaru emerytury z kolejnych 10 lat kalendarzowych , przypadających w ostatnim 20 latach kalendarzowych , poprzedzających bezpośrednio rok , w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury , ponieważ w powyższym okresie Z. C. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu i ubezpieczeniom emerytalno-rentowym . Ponadto za okresy , za które wnioskodawca nie udokumentował wynagrodzenia przyjęto minimalne wynagrodzenie .

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. C. wniósł o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości emerytury i przyjęcie w miejsce minimalnego wynagrodzenia , zarobków osiągniętych przez innych pracowników (...) i (...) – na podstawie danych z ich dokumentów . W odwołaniu wnioskodawca nie wskazała danych personalnych osób zatrudnionych razem z nim w spornych okresach w wyżej wskazanych zakładach pracy . Na rozprawie w dniu 09 grudnia 2016r. wnioskodawca podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i rozszerzył żądanie odwołania w ten sposób ,

że domagał się wliczenia do wysokości emerytury przelicznikiem 1,8 okresu zatrudnienia na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych. Ponadto skarżący wskazał ,iż powinien mieć wyliczoną emeryturę przy najkorzystniejszego WWPW tj. 350,49%.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podtrzymano w całości argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Z. C. urodził się w dniu (...)

Ubezpieczony zatrudniony był :

- od 11 lipca 1956r. do 29 listopada 1956r.(04 miesiące i 20 dni) w Kopalni (...),
- od 06 grudnia 1956r. do 29 czerwca 1968r.(11 lat 06 miesięcy i 25 dni) w Kopalni (...) w W. ,
- od 01 lipca 1968r. do 31 grudnia 1968r. (06 miesięcy i 25 dni) w Zakładzie (...) w L. ,
- od 01 stycznia 1969r. do 31 marca 1985r. (16 lat ,03 miesiące)w Zakładach (...) w L. ,
- od 04 listopada 1986r. do 31 grudnia 1990r.(04 lata 01 miesiąc i 27 dni) w Zakładach (...) w P. .

W okresie od 24 listopada 1962r. do 26 czerwca 1983r. Z. C. był czynnym członkiem drużyny ratowniczej .

Ubezpieczony jest od 15 lipca 1983 r. uprawniony do emerytury, przyznanej decyzją z dnia 10 kwietnia 1984 r.

Do wniosku o emeryturę ubezpieczony dołączył :

- zaświadczenie z dnia 21 lipca 1982r. wydane przez (...) w W. na okoliczność , iż w okresie od 21 listopada 1962r. do 30 czerwca 1968r. wnioskodawca był członkiem drużyny ratowniczej ,
- zaświadczenie wydane dnia 03 stycznia 1984r. przez Zakłady (...), potwierdzające , że ubezpieczony był czynnym członkiem drużyny ratowniczej od 23 sierpnia 1968r. do 26 czerwca 1983r. ,
- świadectwo pracy wydane w dniu 15 października 1976r. przez Kopalnię (...) potwierdzające zatrudnienie wnioskodawcy w okresie od 11 lipca 1956r. do na stanowisku ślusarza po ziemią ,
- świadectwo pracy wydane dnia 05 stycznia 1984r. przez Zakłady (...), potwierdzające zatrudnienie od 01 stycznia 1969r. do nadal na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych po ziemią ,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione dnia 15 lutego 1984r. przez Zakłady (...) potwierdzające wysokość wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawcę w okresie od 01 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1983r. (w rozbiciu na poszczególne miesiące 1983r.).

Do obliczenia wzrostu emerytury górniczej w powyżej decyzji ZUS uznał za udokumentowane 454 miesiące tj. 37 lat i 10 miesięcy pracy górniczej (równorzędnej) oraz okresów zaliczanych do ukończenia 60 lat, w tym zaliczył w wymiarze półtorakrotnym 122 miesiące tj. 10 lat i 2 miesiące .

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia na kwotę 35145,50zł przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 12 miesięcy od 01 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1983 r.

Emerytura podlegała zawieszeniu , gdyż wnioskodawca nadal kontynuował zatrudnienie .

Dnia 12 stycznia 1985r. do ZUS Oddział w L. wpłynęło pismo z (...) z dnia 08 stycznia 1985r. o rozwiązaniu z Z. C. umowy o pracę w dniu 21 grudnia 1984r.Do pisma dołączono świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1984r.

potwierdzające zatrudnienie ubezpieczonego w Zakładach (...) od 01 stycznia 1969r. do 31 marca 1971r. na stanowisku rzemieślnika klasy I pod ziemią i od 01 kwietnia 1971r. do 31 grudnia 1984r. – na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią .

Decyzją z dnia 18 stycznia 1985r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił wypłatę emerytury górniczej od dnia 01 stycznia 1985r. tj. od ustania zatrudnienia .

Pismem z dnia 02 lutego 1985r. Zakłady (...) w L. poinformowały organ rentowy o ponownym podjęciu zatrudnienia przez Z. C. od dnia 01 stycznia 1985r. W konsekwencji ZUS Oddział w L. wydał decyzję o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01 stycznia 1985r.

Do pisma z dnia 02 lutego 1985r. dołączone zostało zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za poszczególne miesiące 1984r. od 01 stycznia do 31 grudnia .

W dniu 11 kwietnia 1985r. Zakłady (...) w L. skierowały do organu rentowego pismo z dnia 04 kwietnia 1985r. wraz z załącznikiem świadectwem pracy z dnia 01 kwietnia 1985r. o rozwiązaniu umowy o pracę z dniem 31 marca 1985r. W świadectwie pracy wskazano , że od dnia 01 kwietnia 1971r. do 31 marca 1985r. wnioskodawca pracował na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych po ziemią .

W następstwie pisma z dnia 11 kwietnia 1985r. ZUS Oddział w L. decyzją z dnia 15 kwietnia 1985r. przeliczył Z. C. emeryturę od dnia 01 kwietnia 1985r. tj. od daty rozwiązania stosunku pracy . Do ustalenia wysokości emerytury górniczej przyjęto 38 lat zatrudnienia i ustalono podstawę wymiaru świadczenia na kwotę 46573zł , wyliczoną z kolejnych 12 miesięcy tj. za okres od 01 stycznia 1984r. do 31 grudnia 1984r.

ZUS Oddział w L. ponownie przeliczył podstawę wymiaru emerytury wnioskodawcy na mocy decyzji z dnia 25 czerwca 1985r. Podstawę przeliczenia stanowiło pismo z dnia 12 czerwca 1985r. wystawione przez Zakłady (...) w L. informujące , że ubezpieczeniu w dniu 29 marca 1985r. otrzymał wynagrodzenie za grudzień 1984r. z funduszu płac w wysokości 2693zł . Po ponownym przeliczeniu podstawa wymiaru emerytury górniczej wnioskodawcy stanowiła kwotę 46797zł i wyliczona była za okres od 01 stycznia 1984r. do 31 grudnia 1984r.

Na mocy decyzji z dnia 21 grudnia 1985r. ZUS Oddział w L. dokonał ponownego przeliczenia emerytury wnioskodawcy wliczając do podstawy wymiaru świadczenia wyrównanie wynagrodzenia wypłaconego wnioskodawcy (z osobowego funduszu płac) w dniu 22 października 1985r. w kwocie 4327zł za okres od stycznia do grudnia 1984r. Podstawy wymiaru emerytury górniczej wnioskodawcy , wyliczona za okres od 01 stycznia 1984r. do 31 grudnia 1984r., wyniosła 47158zł .

W dniu 10 stycznia 1991r. Zakłady (...) w P. przesyłały do ZUS Oddział w L. pismo z dnia 04 stycznia 1991r. wraz ze świadectwem pracy z dnia 31 grudnia 1990r. i świadectwem pracy w warunkach szczególnych .Dokumenty te potwierdzały zatrudnienie wnioskodawcy na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią od 04 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1990r.

W dniu 06 lutego 1991r. Zakłady (...) w P. przesyłały do ZUS Oddział w L. pismo z dnia 28 stycznia 1991r. wraz z zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wnioskodawcy za cztery kwartały 1990r. Na podstawie tego zaświadczenie organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia emerytury wnioskodawcy , przyjmując do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia za I,II, III, IV kwartał 1990r. , za które WWPW wynosił 297,56%, ograniczony do 250%.

W dniu 22 marca 1991r. Zakłady (...) w P. przesyłały do ZUS Oddział w L. kolejne zaświadczenie potwierdzające wypłatę 14-tej pensji oraz funduszu załogi za okres od I kwartału 1990r. do IV kwartału 1990r. Decyzją z dnia 15 kwietnia 1991r. organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia emerytury wnioskodawcy, przyjmując do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia za I,II, III, IV kwartał 1990r. , za które WWPW wynosił 345,42%, ograniczony do 250%.

WWPW świadczenia podwyższone zostało do 350,49%, przy ograniczeniu ustawowym do 250% , decyzją ZUS Oddział w L. z dnia 10 września 1991r. Podstawa wymiaru emerytury (wyliczona z czterech kwartałów 1990r.) zwiększona została o wynagrodzenie wypłacone w dniu 15 maja 1991r, z funduszu załogi za 1990r. Dokumentem na podstawie którego dokonano przeliczenia emerytury było zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 05 sierpnia 1991r.nadesłane przez Zakłady (...) w P. w dniu 14 sierpnia 1991r.

Decyzją z dnia 20 lipca 1992r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał przeliczenia emerytury górniczej wnioskodawcy poprzez zastosowanie przeliczników 1,8% i 1,5% do przepracowanych okresów . Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 245 miesięcy tj. 20 lat i 05 miesięcy z zastosowaniem przelicznika 1,8% oraz 149 miesięcy (12 lat i 05 miesięcy) z zastosowaniem przelicznika górniczego 1,5% . Łączny staż wyniósł 32 lata i 10 miesięcy .

Na wniosek Z. C. ZUS Oddział w L. dokonał dwukrotnie przeliczenia emerytury. Były to : decyzja z dnia 04 listopada 2002r. wydana na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym dnia 15 lipca 2002r.przez Zakłady (...) za okres od 01 stycznia 1975r. do 31 marca 1985r. oraz decyzja z dnia 26 lutego 2003r. – wydana na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym dnia 15 lipca 2002r.przez Zakłady (...) w P. za okres od 04 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1990r.

Nadal najkorzystniejszym WWPW był 350,49% ustalony w decyzji 10 września 1991r., który ograniczony jest do 250% . W decyzji z dnia 04 listopada 2002r. najkorzystniejszy WWPW wyniósł 96,15%(za lata 1982-1991- karta 90 akt emerytalnych) , a w decyzji 26 lutego 2003r. - najkorzystniejszy WWPW wyniósł 207,36% (karta 100 akt emerytalnych) .

Zakłady (...) w L. pismem z dnia 21 listopada 2002r. – odpowiadając na pismo organu rentowego – poinformowały , że stanowisko maszynisty maszyn wyciągowych – zgodnie z taryfikatorem kwalifikacyjnym dla robotników zakładów górniczych rud miedzi- zaliczone jest do zawodów dołowych pozaprzedkowych . Praca na tym stanowisku jest pracą górniczą . Stanowisko maszynisty maszyn wyciągowych zlokalizowane jest na nadszybiu tj. powyżej poziomu zerowego . Charakter pracy i zakres obowiązków – na tym stanowisku – nie wymaga zjazdów pod ziemię .

W konsekwencji powyższej informacji ZUS Oddział w L. w styczniu 2003r. zwrócił się do Zakładów (...) w P. o udzielenie informacji na okoliczność czy praca Z. C. na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią była wykonywana na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią na podszybiu, czy też była to praca mieszana wykonywana częściowo pod ziemią , a częściowo na powierzchni ; czy też wykonywana była wyłącznie na nadszybiu tj. praca która kwalifikowana winna być przelicznikiem 1,3%.

Pismem z dnia 20 stycznia 2003r. Zakłady (...) w P. poinformowały ZUS Oddział w L. , że w okresie od 04 listopada 1986r. do 31 grudnia 1990r. Z. C. był zatrudniony na oddziale szybowym (...) na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią . Podczas tego zatrudnienia wnioskodawca wykonywał czynności przy obsłudze maszyn wyciągowych górniczych,wyciągów szybowych szybu (...) i (...) oraz wykonywał przeglądy , konserwacje , rewizje , naprawy , remonty maszyn i urządzeń w kompleksie szybów (...) i (...) . Powyższe prace wykonywane były częściowo pod ziemią , a częściowo na powierzchni w kompleksie nadszybi (...) i (...) .

Decyzją z dnia 02 kwietnia 2003r. – znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył Z. C. emeryturę - na podstawie art. 114 ustawy emerytalnej - od dnia 01 kwietnia 2003r. tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia . W decyzji wskazano , że okres pracy na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych przeliczono przelicznikiem 1,4% , ale w okresach kiedy wnioskodawca był czynnym członkiem ratownictwa górniczego emerytura nadal liczona jest przelicznikiem 1,8%.

Od powyższej decyzji Z. C. nie złożył odwołania .

W dniu 31 grudnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej . W następstwie powyższego wniosku ZUS Oddział w L. wydał zaskarżoną decyzję , argumentując – jak wskazano w części wstępnej uzasadnienia .

Dodatkowo w uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że dokonał również analizy ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem przedłożonych przez wnioskodawcę wykazów wynagrodzeń - znajdujących się w aktach emerytalnych , a także uwzględniając minimalne wynagrodzenie za okresy zatrudnienia, za które Z. C. nie udokumentował wynagrodzenia:

- od 11 lipca 1956 r. do 29 listopada 1956 r.,
- od 06 grudnia 1956 r. do 29 czerwca 1968 r.,
- od 01 lipca 1968 r. do 31 grudnia 1968 r.,
- od 01 stycznia 1969 r. do 31 marca 1970 r.

W dniu 01 lutego 2016r. Z. C. złożył wniosek o ponowne przeliczenie emerytury według wariantu najkorzystniejszego - łącznie z art. 110a ustawy emerytalnej .

Organ rentowy wydał decyzję odmowną na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej , uznając , że wnioskodawca nie przedstawił w sprawie żadnych nowych dowodów i nie ujawnił nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 19 stycznia 2016r.

dowód : akta emerytalne k:1-21; 24-25;27-35;51-59;69;89-108;132-138.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. ,poz. 552 ze zmianami) do stażu pracy wliczane są okresy składkowe i nieskładkowe , enumeratywnie wyliczone w powyższych przepisach .

Po przeanalizowaniu akt emerytalnych sąd uznał , że Z. C. udokumentował łącznie 32 lata 10 miesięcy i 12 dni w okresach wskazanych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

Skarżący domagał się ustalenia właściwego dla niego stażu pracy 43 lat .

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt , iż obowiązująca od dnia 01 listopada 1991r. ustawa z dnia 17 października 1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent , o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych innych ustaw - zmieniła zasady ustalania wysokości świadczenia . Przepisami tej ustawy wprowadzono m.in. okresy składkowe i nieskładkowe , stosowanie przeliczników 1,3%,1,5% , 1,8% , przyjęcie do ustalenia świadczenia nie tylko pełnych lat , ale i pełnych miesięcy .

Jak wynika z analizy akt emerytalnych ZUS dokonał rewaloryzacji emerytury od 01 listopada 1991r. , wydając decyzję w dniu 15 grudnia 1991r. W decyzji ten zastosowano wskaźnik 1,3 do 43 lat pracy wnioskodawcy (k.64-65 akt sprawy) . Staż pracy ustalony został wówczas zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązującej ustawy z 01 lutego 1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin . Zgodnie z tą ustawą do wymiaru pracy zaliczono 1/2 okresu przynależności do drużyny ratowniczej . Sposób ustalenia 43 lat został dokonany poprzez sumowanie łącznego stażu pracy 32 lata 10 miesięcy i 12 dni i 10 lat i 02 miesięcy (tj. 1/2 przynależności Z. C. do drużyny ratownictwa górniczego od 24 listopada 1962r. do 26 czerwca 1983r.).

Jednakże w związku ze zmianą przepisów w zakresie ustalania emerytur ZUS Oddział w L. wydał w dniu 20 lipca 1992r. decyzję, w której uwzględnił do ustalenia wysokości emerytury 32 lata i 10 miesięcy okresów składkowych. Do ustalenia wysokości emerytury górniczej 245 miesięcy przeliczono przelicznikiem 1,8%, a 149 miesięcy – przelicznikiem 1,5 % (karta 69 akt emerytalnych).

Z. C. od tej decyzji nie złożył odwołania.

Dopiero w decyzji z 02 kwietnia 2003r. ZUS Oddział w L. – stosując będący w obrocie prawnym przepis art. 114 ustawy emerytalnej – na skutek ujawnienia nowych okoliczności w sprawie, które istniały w dacie wydania decyzji w dniu 20 lipca 1992r. – dokonał przeliczenia emerytury Z. C. w ten sposób, że do okresów zatrudnienia na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych zastosował przelicznik 1,4%, ale dopiero od 27 czerwca 1983r. tj. od dnia kiedy wnioskodawca nie był już czynnym członkiem drużyny ratowniczej.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie sąd uznał, iż organ rentowy prawidłowo w decyzji z dnia 02 kwietnia 2003r. i kolejnych decyzjach przeliczeniowych stosował przelicznik 1,8% od 24 listopada 1962r. do 26 czerwca 1983r. tj. w okresie kiedy Z. C. wykonując prace górnicze był czynnym członkiem drużyny ratowniczej. Jednakże w okresie od 27 czerwca 1983r. do 31 marca 1985r. (zatrudnienie w Zakładach (...) w L.) oraz od dnia 04 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1990r. (zatrudnienie w Zakładach (...) w P.) wnioskodawca na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych wykonywał prace częściowo na powierzchni (nadszybie), a częściowo pod ziemią. Charakter prac wykonywanych przez wnioskodawcę potwierdziły pisma zakładów pracy z 21 listopada 2002r. (karta 103 akt emerytalnych) i 20 stycznia 2003r. (karta 105 akt emerytalnych). W tym stanie sprawy ZUS Oddział w L. prawidłowo do okresów zatrudnienia: od 27 czerwca 1983r. do 31 marca 1985r. i od dnia 04 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1990r. – zastosował przelicznik 1,4.

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności sąd nie uwzględnił podnoszonych przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie zarzutów dotyczących błędnego ustalenia stażu pracy (poprzez jego zaniżenie) oraz zastosowania niewłaściwego przelicznika 1,4% do okresów zatrudnienia: od 27 czerwca 1983r. do 31 marca 1985r. i od dnia 04 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1990r.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w odwołaniu w zakresie wliczenia do podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia innych pracowników - w miejsce minimalnego wynagrodzenia za okresy: od 11 lipca 1956r. do 29 listopada 1956r. (zatrudnienie w Kopalni (...)) i od 06 grudnia 1956r. do 29 czerwca 1968r. (zatrudnienie w Kopalni (...) w W.) – sąd uznał za prawidłowe stanowisko organu rentowego przedstawione w zaskarżonej decyzji. Wnioskodawca bowiem nie wskazał świadków, którzy w tych okresach byli razem z nim zatrudnieni na tym samym stanowisku. Nie przedstawił też innych dokumentów płacowych na okoliczność wysokości wynagrodzenia osiąganego w spornym okresie (np. wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, karty wynagrodzeń, fiszki itp.).

Sformułowanie takiego żądania bez przedstawienia jakichkolwiek dowodów ze strony wnioskodawcy pozostaje w sprzeczności z par. 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412 ze zmianami). W konsekwencji nie zasługiwało ono na uwzględnienie.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie sąd uznał, że organ rentowy prawidłowo przyjął w zaskarżonej decyzji z dnia 19 stycznia 2016r., iż brak jest podstaw do przeliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed

zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z cyt. przepisem może nastąpić tylko raz (ust. 2).

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

1. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Mając na uwadze powyższą regulację, po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 19 stycznia 2016 r. jest prawidłowa.

Z uwagi na treść zarzutów wnioskodawcy stawianych powyższej decyzji, wyjaśnić należy dokładniej mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie to przysługuje ubezpieczonym pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby na nowo obliczyć wysokość świadczenia na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 1 maja 2015r., trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury. Z możliwości ponownego przeliczenia można skorzystać tylko wtedy, gdy nowo obliczony wskaźnik jest wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia.

W niniejszej sprawie ubezpieczony – w ocenie Sądu –nie spełnił warunku przekroczenia wysokości tego wskaźnika obliczanego z uwzględnieniem zarobków osiągniętych po przyznaniu emerytury górniczej. Jak wynika z wyliczeń organu rentowego, które Sąd uznał za prawidłowe wskaźnik wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych, wybranych z całego okresu ubezpieczenia 1970-1990 wynosił 207,83%, a zatem nie przekroczył wysokości wymaganej tj. 250% .

Oceniając prawidłowość wyliczenia wskaźników przez organ rentowy, Sąd miał na uwadze treść dokumentów przedłożonych do akt emerytalnych przez wnioskodawcę wraz z kolejnymi wnioskami o przeliczenie emerytury .

ZUS ponadto prawidłowo przyjął ,iż w przypadku wnioskodawcy brak jest podstaw do ustalenia podstawy wymiaru emerytury z kolejnych 10 lat kalendarzowych , przypadających w ostatnim 20 latach kalendarzowych , poprzedzających bezpośrednio rok , w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury , ponieważ w powyższym okresie Z. C. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu i ubezpieczeniom emerytalno-rentowym .

Dodatkowo wskazać należy ,iż na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej brak było podstaw prawnych do ustalenia WWPW emerytury na poziomie 350,49% , czyli najwyższego wskaźnika wyliczonego decyzją z dnia 10 września 1991r. z czterech ostatnich kwartałów tj. od I kwartału 1990r. do IV kwartału 1990r. , ograniczonego ustawowo do 250%. Wskazany przepis nie przewiduje bowiem wyliczenia podstawy wymiaru emerytury z czterech ostatnich kwartałów .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .